

Εκκλιση για συμφωνία Συνέντευξη

Αθανάσιος Σαββάκης

πρόεδρος ΣΒΒΕ

«Προτιμότερη μία κακή συμφωνία εντός ευρώ παρά η ρήξη»

Εκτιμά ότι θα έχουμε ευτυχή κατάληξη, παράλληλα όμως σημειώνει ότι η κυβέρνηση δεν έχει καταθέσει προτάσεις για μείωση δαπανών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα

Συνέντευξη στη **Σοφία Χριστοφορίδου**

Για το Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος μία και μοναδική λύση υπάρχει: Η χώρα να παραμείνει εντός του ευρώ και εντός της Ε.Ε. Στο πλαίσιο αυτό ακόμη και μία κακή συμφωνία είναι πολύ καλύτερη από τη ρήξη αυτή τη δεδομένη στιγμή, τονίζει ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ Αθανάσιος Σαββάκης.

«Πιστεύω ότι είναι πολύ καλύτερο να έχεις μία κακή συμφωνία, αλλά να είσαι στα πόδια σου και να το παλέψεις, για να το βελτιώσεις την επόμενη μέρα. Μεταφέρω την αγωνία και των πάνω από 15.000 εργαζομένων που δουλεύουν στις 420 επιχειρήσεις-μέλη του ΣΒΒΕ», σχολιάζει και εμφανίζεται αισιόδοξος ότι αύριο τα νέα θα είναι καλά. Θεωρεί δίκαιο να πληρώσουν οι επιχειρήσεις, στο βαθμό που τους αναλογεί, αλλά σημειώνει ότι η κυβέρνηση δεν έχει καταθέσει προτάσεις για μείωση δαπανών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Επίσης σχολιάζει ότι στο τέλος του μήνα νοιάζεται μόνον για τους μισθούς του δημοσίου και όχι για το πώς τα βγάλουν πέρα οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, χωρίς ρευστότητα και επιστροφές φόρων που έχουν λαμβάνειν από το κράτος. Σαν να μην έφτανε το ασφυκτικό περιβάλλον στο εσωτερικό, προμηθευτές και πελάτες στο εξωτερικό ζητούν από τις ελληνικές βιομηχανίες plan b σε περίπτωση ατυχήματος, δηλαδή μη επίτευξης συμφωνίας της χώρας με τους εταίρους.

Στην αυριανή γενική συνέλευση του ΣΒΒΕ είχατε προσκαλέσει τον υπουργό Οικονομικών (σ.σ. ο οποίος τελικά δεν θα παραστεί λόγω έκτακτου Eurogroup). Τι θα τον ρωτούσατε και τι θα περιμένατε να ακούσετε;

Κατ' αρχάς θα θέλαμε να του εκθέσουμε την αγωνία μας, τα προβλήματα των επιχειρήσεων της περιφέρειας, το τι πιστεύει

ο καθένας από εμάς για το μέλλον του επιχειρείν και προφανώς των τοπικών χαρακτηριστικών που έχουμε ως περιφέρειες. Περιμένουμε να ακούσουμε τη στόχευση, τις διαδικασίες της διαπραγμάτευσης, το ποια είναι η επόμενη μέρα. Θέλω να πιστεύω ότι τη Δευτέρα τα νέα θα είναι καλά.

Ποια είναι τα καλά νέα για εσάς; Μέχρι πρότινος στο τραπέζι υπήρχαν δύο προτάσεις, της κυβέρνησης που έχει σκληρά μέτρα και των θεσμών που έχει εξίσου ή και περισσότερο σκληρά μέτρα...

Ως Σύνδεσμος βλέπουμε μία και μοναδική λύση. Εντός του ευρώ και εντός της Ε.Ε. Δεν θεωρούμε ότι οποιαδήποτε λύση εκτός αυτού του πλαισίου είναι καλή. Επίσης θεωρώ ότι και η κακή συμφωνία είναι πολύ καλύτερη από τη ρήξη αυτή τη δεδομένη στιγμή. Πιστεύω ότι είναι πολύ καλύτερο να έχεις μία κακή συμφωνία, αλλά να είσαι στα πόδια σου και να το παλέψεις, για να το βελτιώσεις την επόμενη μέρα. Μεταφέρω την αγωνία και των πάνω από 15.000 εργαζομένων που δουλεύουν στις 420 επιχειρήσεις-μέλη του ΣΒΒΕ.

Οι προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης αυξάνουν τη φορολογία των εταιρικών κερδών από το 26% στο 29% για τις επιχειρήσεις, επιβάλλουν έκτακτη εισφορά 12% στις επιχειρήσεις με κέρδη άνω του 1 εκατ. ευρώ κ.λπ. Πώς τις κρίνετε;

Τέτοιου είδους μέτρα δεν είναι αναπτυξιακά, είναι εξαιρετικά υφεσιακά. Δεν νομίζω ότι θεωρείται ολιγάρχης αυτός που έχει μία επιχείρηση που έκανε κέρδη 1 εκατ. ευρώ. Δεν μπορείς να θεωρείς επιχειρήσεις με έδρα π.χ. τις Σέρρες ή τη Σκύδρα, που έφτυσαν αίμα, για να παραμείνουν κερδοφόρες κατά τη διάρκεια της κρίσης, που δουλεύουν με εποχικά προ-

Σέβομαι το δικαίωμα του συνταξιούχου να έχει στο τέλος του μήνα τη σύνταξή του, αλλά δεν μπορεί η συζήτηση να αρχίζει και να τελειώσει με το διασφαλίσουμε μισθούς και συντάξεις. Δεν ρωτά κανείς αν ο κακομοίρης ο υπάλληλος στον ιδιωτικό τομέα πήρε τα λεφτά του ή αν η επιχείρηση έχει εξασφαλίσει τις εισφορές προς το δημόσιο, και μάλιστα όταν το κράτος χρωστά πάνω από 4,5 δισ. στους ιδιώτες από ΦΠΑ

ίοντα, ότι είναι οι «έχοντες και κατέχοντες». Είναι υγιείς εξωστρεφείς επιχειρήσεις, οι οποίες αυτή τη στιγμή τιμωρούνται.

Στην κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η χώρα, δεν είναι δίκαιο να «τσοντάρει» περισσότερο αυτός που παρουσιάζει κέρδη;

Προφανώς. Δεν θέλω να μπούμε στο φαύλο κύκλο του αν το 26% είναι πολύ ή λίγο. Έχουμε ακούσει για φόρους, έκτακτες εισφορές, αύξηση ΦΠΑ κ.λπ. Όμως για μείωση δαπανών δεν έχω ακούσει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Συνεπώς δεν θα μπω στη διαδικασία να παζαρέψω το ύψος του φόρου που πρέπει να επιβληθεί σε μία υγιή επιχείρηση, η οποία σίγουρα πρέπει να πληρώσει το κομμάτι που της αναλογεί, από τη στιγμή που είναι υγιής. Εδώ θα επικαλεστώ όσα έχει πει η ίδια η κυβέρνηση για πάταξη της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής. Ένα μεγάλο κομμάτι της αγοράς φοροδιαφεύγει και εξαιτίας αυτού επιχειρήσεις που είναι συνεπείς καλούνται να πληρώσουν έκτακτη εισφορά, αύξηση φόρου κ.λπ. Άρα νομίζω, για να είμαστε δίκαιοι, ότι πρέπει να συνεισφέρουν και αυτές οι επιχειρήσεις και τα φυσικά πρόσωπα ακόμη μία φορά (γιατί η έκτακτη εισφορά έχει παγωθεί πλέον

Συνέντευξη **Εκκλιση για συμφωνία**

σε όλους), αλλά η κυβέρνηση οφείλει να στρέψει την προσοχή της στον εξορθολογισμό του δημοσίου τομέα, στις μεταρρυθμίσεις και στην πάταξη της φοροδιαφυγής.

Περιορισμός δαπανών για εσάς σημαίνει απολύσεις στο δημόσιο τομέα;

Όταν μιλάμε για εξορθολογισμό, ενδεχομένως μιλάμε και για αλλαγή οργανογραμμάτων, ανακατανομή θέσεων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε κάποιες περιπτώσεις απολύσεις. Δεν μιλάμε όμως για οριζόντια μέτρα. Το να απολύσεις οριζόντια 10.000 υπαλλήλους και να καταστρέψεις τη λειτουργικότητα φορέων του δημοσίου το μπουμεραγκ γυρίζει στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό είναι ανόητο αν μη τι άλλο. Άρα, όταν λέω μείωση δαπανών, εννοώ μέσω εξορθολογισμού, δηλαδή να δούμε το δημόσιο με τεχνοκρατική ματιά, σαν επιχείρηση που έχει στόχους και αποδο-

τικότητα. Αποδοτικότητα προς το συμφέρον του πολίτη, της κοινωνίας.

Έχει διατυπωθεί από πολλούς η άποψη ότι η κυβέρνηση ενδιαφέρεται μόνον για την πληρωμή μισθών στο δημόσιο. Τι συμεριζετε;

Σέβομαι το δικαίωμα του συνταξιούχου να έχει στο τέλος του μήνα τη σύνταξή του, αλλά δεν μπορεί στο τέλος του μήνα η συζήτηση να αρχίζει και να τελειώνει με το διασφάλισμα μισθούς και συντάξεις. Δεν ρωτά κανείς αν ο κακομοίρης ο υπάλληλος στον ιδιωτικό τομέα πήρε τα λεφτά του ή αν η επιχείρηση έχει εξασφαλίσει τις εισφορές προς το δημόσιο, και μάλιστα όταν το κράτος χρωστά πάνω από 4,5 δισ. στους ιδιώτες από ΦΠΑ, επιστροφή φόρου κ.λπ. σε μία αγορά όπου δεν υπάρχει ρευστότητα, ανάπτυξη, διέξοδος. Αυτές οι επιχειρήσεις δεν ρωτούνται σε καμία περίπτωση πώς τα βγάζουν πέρα.

ΣΥΡΙΖΑ «Θετικό το πρόγραμμα, περιμένουμε να εφαρμοστεί»

Έχετε δηλώσει ότι συμφωνείτε με το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ ως προς τη βιομηχανική πολιτική...

Πράγματι, όταν πρωτοδιάβασα το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ για τη βιομηχανία, το βρήκα εξαιρετικά ρεαλιστικό, με περιφερειακές πολιτικές, που λαμβάνουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά κλάδων και περιφερειών και όχι με οριζόντιες πολιτικές φιλελεύθερης αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη και συγκεκριμένες ιδιαιτερότητες. Είδαμε την κυβέρνηση με θετική ματιά, γιατί δεν μπορείς να κρίνεις κάποιον, πριν να δοκιμαστεί. Όμως από το έχω φτιάξει ένα θεωρητικό πλαίσιο μέχρι εφαρμόζω αυτήν την πολιτική υπάρχει μεγάλη απόσταση. Προς το παρόν δεν έχουμε δει να εφαρμόζεται κάτι, έχουμε αναλωθεί στο αν θα γίνει ή όχι η συμφωνία. Ελπίζω τη Δευτέρα να έχει καλά νέα ο κ. Βαρουφάκης.

Ποιες είναι οι προτεραιότητές σας ως προς τη βιομηχανική πολιτική;

Το πρώτο είναι ότι πρέπει να βάλεις ένα στόχο ποσοτικό. Η Ε.Ε. έθεσε ως στόχο να διπλασιαστεί το ΑΕΠ από τη βιομηχανία μέχρι το 2020. Στην Ελλάδα αν-

τιπροσωπεύει ένα ποσοστό 9%. Πρέπει να θέσουμε έναν στόχο, ότι θα το πάμε π.χ. στο 12%, και μετά να βρούμε με ποιο επιχειρησιακό σχέδιο θα φτάσουμε εκεί. Προς το παρόν δεν υπάρχει μία συγκεκριμένη βιομηχανική πολιτική, δεν υπάρχουν ξεκάθαροι στόχοι για στήριξη σε κλάδους με συγκριτικά και ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα για τη χώρα, ώστε όλη η προστιθέμενη αξία να μένει στη χώρα. Αυτά δεν έχουν τεθεί ακόμη στο τραπέζι.

Λένε ότι τα πρώτα 100 χρόνια είναι δύσκολα. Φέτος ο ΣΒΒΕ γιορτάζει τη συμπλήρωση ενός αιώνα ζωής. Τελικά αποδεικνύεται ότι και τα δεύτερα 100 χρόνια δεν είναι εύκολα...

Πάντως σίγουρα το 101ο δεν είναι εύκολο. Όταν ξεκίνησε ο Σύνδεσμος, μπορεί να είχε δυσκολίες, αλλά τουλάχιστον ξεκίνησε με την απελευθέρωση της Μακεδονίας και την προσάρτησή της στο ελληνικό κράτος. Πάντως εγώ νομίζω ότι θα έχουμε καλά νέα. Και αυτή τη φορά δεν ισχύει το «no news, good news» (σ.σ. το να μην υπάρχουν νέα είναι καλά νέα).

«Δεν μπορείς να θεωρείς επιχειρήσεις με έδρα π.χ. τις Σέρρες ή τη Σκύδρα, που έφτυσαν αίμα, για να παραμείνουν κερδοφόρες κατά τη διάρκεια της κρίσης, που δουλεύουν με εποχικά προϊόντα, ότι είναι οι 'έχοντες και κατέχοντες'», τόνισε στη «ΜτΚ» ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ.

Εκτός συνόρων «Μας ζητούν plan b για το πώς θα λειτουργούν τα εργοστάσια»

Πριν από έναν μήνα παρουσιάσατε μία πολύ δύσκολη κατάσταση με τους όρους που θέτουν οι συνεργάτες των ελληνικών επιχειρήσεων στο εξωτερικό. Σήμερα που η αβεβαιότητα βρίσκεται στο απόγειο και έχουν πυκνώσει οι συζητήσεις για έλεγχο κεφαλαίων, πώς είναι τα πράγματα;

Συνεχίζεται με αμείωτη ένταση και ειδικά τις τελευταίες δεκαπέντε ημέρες χειροτερεύει. Η κατάσταση έχει γίνει πολύ κρίσιμη. Υπάρχουν εταιρείες ελέγχου πιστωτικού κινδύνου, οι οποίες αρχίζουν να άρουν τα όρια λόγω του country risk. Αυτό σημαίνει ότι, αν είχες πίστωση από προμηθευτή σου και η ασφάλιση πιστωτικού κινδύνου τον διασφάλιζε π.χ. για 1 εκατ. ευρώ, αυτό μειώνεται ή εξανεμίζεται και πρέπει να προκαταβάλλεις όλο το ποσό. Ενώ είμαστε στην κορύφωση της παραγωγικής περιόδου για τις επιχειρήσεις της Β. Ελλάδας και θα έπρεπε να τα

έχουμε ήδη λυμένα αυτά τα θέματα...

Σας ζητούν διασφαλίσεις για το αν οι βιομηχανίες έχουν καύσιμα, πρώτη ύλη, ενέργεια, για να συνεχίσουν να λειτουργούν;

Ναι, βέβαια. Και δεν είναι καν προμηθευτές αλλά πελάτες, στους οποίους εμπιστεύεσαι το προϊόν σου, δηλαδή τους δίνεις πίστωση. Μας ζητούν προγράμματα έκτακτης ανάγκης, plan b, σε περίπτωση που δεν λειτουργεί η χώρα, τι θα γίνει, αν δεν έχουμε ρεύμα, πετρέλαιο, μαζούτ. Αυτοί οι όροι δεν έχουν να κάνουν με την επιχείρηση αλλά με το γενικότερο οικονομικό περιβάλλον. Φυσικά το περιβάλλον επηρεάζει. Αν π.χ. υπάρχει έλεγχος κεφαλαίων, ενδεχομένως αυτό να σημαίνει ότι εσύ δεν έχεις τη δυνατότητα να προμηθευτείς πρώτη ύλη, ενέργεια κ.λπ. Υπάρχει μία επιφυλακτικότητα, μεγαλύτερη απ' ό,τι πριν.

Προς το παρόν δεν υπάρχει μία συγκεκριμένη βιομηχανική πολιτική, δεν υπάρχουν ξεκάθαροι στόχοι για στήριξη σε κλάδους με συγκριτικά και ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα για τη χώρα, ώστε όλη η προστιθέμενη αξία να μένει στη χώρα. ΦΩΤ. ΑΡΧΕΙΟΥ